

*Bent Ramskov, Malene Britt Hansen,
Siw Ryan, Josephine Nelly Bech Balle*

DAC6

Indberetning af grænseoverskridende ordninger

1. udgave

Kapitel 1

Indledning og baggrund

Den 25. maj 2018 vedtog EU-Rådet direktivet 2018/822/EU. Direktivet kaldes DAC6 og er ét i rækken af flere ændringsdirektiver til EU-Rådets direktiv 2011/16/EU, bistandsdirektivet.

Med DAC6 er der indført en omfattende pligt for mellemmand¹ og skatteydere² til at indberette grænseoverskridende ordninger, såfremt ordningen³ opfylder mindst ét eller flere objektive kendetegn. Som mellemmand og som skatteyder skal man være bekendt med reglerne om denne indberetningspligt, da sanktionen for manglende indberetning kan medføre bødeansvar.

Læseren vil blive præsenteret for reglerne for indberetning efter DAC6, ligesom der undervejs gives eksempler på, hvad der kan være omfattet af indberetningspligten efter DAC6. Formålet med bogen er at give et samlet overblik over den danske regulering, der er implementeret i dansk ret. Hvordan de øvrige EU-lande har implementeret DAC6, vil ikke blive behandlet i bogen.

I dette kapitel vil der være en gennemgang af bistandsdirektivet og DAC6 i deres relation til hinanden, herunder nærmere hvad formålet med vedtagelsen samt implementeringen af DAC6 har været. I afsnit 1.1 behandles den EU-retlige regulering af DAC6 og i afsnit 1.2 formålet med reguleringen. I afsnit 1.3 præsenteres bogens systematik.

-
1. Begrebet *mellemmand* er defineret i bkg. 2019.1634, § 2. Læs mere herom i kapitel 13.
  2. Begrebet *relevant skatteyder* er defineret i bkg. 2019.1634, § 3. Læs mere herom i kapitel 15.
  3. Begrebet *ordning* er defineret i bkg. 2019.1634, § 13. Læs mere herom i kapitel 3.

1.1 Den EU-retlige regulering

DAC6 er navnet på EU-Rådets direktiv af 25. maj 2018, 2018/822/EU. Direktivet er vedtaget, da man på et EU-retligt plan har ønsket at fremme flere initiativer mod større gennemsigtighed på skatteområdet.

DAC6 er en ændring af bistandsdirektivet/DAC1.⁴ Bistandsdirektivet er oprindeligt vedtaget den 15. februar 2011 og er siden vedtagelsen blevet ændret flere gange. En af de seneste ændringer er DAC6 – den femte ændring af direktivet.

Oversigten over bistandsdirektivet med efterfølgende ændringer ser således ud:

Kaldenavn	Direktiv
DAC1	2011/16/EU Direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (Bistandsdirektivet).
DAC2	2014/107/EU Direktiv for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet.
DAC3	2015/2376/EU Direktiv, som indeholder bestemmelser om automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn i skattesager.
DAC4	2016/881/EU Direktiv, som foreskriver obligatorisk automatisk udveksling af land for land-rapporter om multinationale virksomheder blandt skattemyndighederne.
DAC5	2016/2258/EU Direktiv om skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen.
DAC6	2018/822/EU Direktiv om indberetningspligt af grænseoverskridende ordninger
DAC7	2020/876/EU Direktiv om at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af COVID-19-pandemien.

4. EU-Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet.

DAC6 blev vedtaget den 25. juni 2018 efter godt og vel 1 års behandling i EU-Rådet. DAC6 trådte i kraft allerede ved vedtagelsen den 25. juni 2018, men med virkning fra den 1. juli 2020.

Den 29. juli 2020 blev der fra EU-Kommissionen vedtaget et ændringsdirektiv til DAC6 – Direktiv 2020/876/EU, som medførte, at indberetningsfristerne efter DAC6 blev udskudt. Dette er ved bekendtgørelse nr. 1049 af 29/06/2020 ligeledes implementeret i dansk ret.

Da reglerne om indberetning af grænseoverskridende ordninger er vedtaget på et EU-retligt niveau, er reglerne blevet implementeret i dansk ret ved L 2019.1573 af 27. december 2019, som gennemfører to nye bestemmelser i skatteindberetningsloven, nemlig en ny § 46 a og § 46 b samt visse andre følgeændringer.

1.2 Formålet med DAC6

DAC6 er implementeret med det formål at skulle medvirke til at minimere omfanget af aggressiv skatteplanlægning, som foregår på tværs af medlemsstaterne. De kendetegn, som er oplistet i DAC6's bilag, og derved bistandsdirektivets nye bilag IV, er således kendetegn, som kan være indikatorer for, at der er tale om aggressiv skatteplanlægning.

Formålet med hele indberetningspligten er, at mellemmand og relevante skatteydere kan bidrage til bestræbelserne efter en effektiv og retfærdig beskatning på det indre marked.⁵

Flere og flere lande har svært ved at beskytte egne nationale skattegrundlag mod at blive udnyttet, da metoderne til at lave skatteplanlægning bliver mere og mere avancerede. Dette sker, i takt med at det stadig bliver lettere at etablere nye strukturer over landegrænserne, idet størstedelen kan klares elektronisk og uden nødvendigvis at have det store kendskab til andre landes interne lovgivning.

Flere lande har oplevet, at der sker større fald i skatteindtægterne som følge af aggressiv skatteplanlægning. En forudgående viden om potentielt aggressive skatteplanlægningsmodeller ville kunne afhjælpe dette, da de nationale myndigheder i større grad får mulighed for at reagere på dem.⁶ Derudover vil muligheden for at lukke huller i lovgivningen være lettere, såfremt skattemyndighederne rent faktisk er bekendt med, hvor disse huller i lovgivningen opstår.

---

5. Jf. LFF 49.2019/2020, almindelige bemærkninger, afsnit 1.1.

6. Jf. LFF 49.2019/2020, almindelige bemærkninger, afsnit 1.1.

DAC6 indeholder en beskrivelse af, hvad der nærmere skal forstås som *aggressiv skatteplanlægning*. Ligeledes er der i det fremsatte lovforslag LFF 49.2019/2020 til implementeringen i dansk ret nærmere beskrevet, hvad der skal forstås herved:

Aggressiv skatteplanlægning består i at udnytte alle teknikaliteter i et lands skattesystem eller foreneligheder mellem to eller flere landes skattesystemer med henblik på at undgå korrekt beskatning. Aggressiv skatteplanlægning kan være tilrettelagt på flere forskellige måder. Aggressiv skatteplanlægning kan føre til dobbelte fradrag (f.eks. når det samme tab trækkes fra i flere lande) eller dobbelt skattefritagelse (f.eks. når indkomst, der ikke beskattes i ét land, er fritaget fra beskatning i et andet land).⁷

Selvom formålet med direktivet er at bekæmpe aggressiv skatteplanlægning, vil der være flere af de objektive kendetegn – som gennemgås i kapitel 8-12 – som er lovlige og reelle ordninger, som ikke nødvendigvis er baseret på skatteovervejelser overhovedet. Man skal derfor også være opmærksom på disse indberetningspligter, når man ikke yder rådgivning inden for skatteområdet.

Det er ikke bare mellemmand og skatteydere, der har en indberetningspligt, men også medlemsstaterne har pligt til at udveksle disse oplysninger.

DAC6 er således vedtaget med to helt essentielle formål, nemlig beskyttelse af nationale skatteindtægter, men også med det formål at være fælles om bekæmpelsen mod aggressiv skatteplanlægning.

1.3 Bogens systematik

Læseren vil blive præsenteret for det regelsæt, der ligger til grund for indberetningspligten af grænseoverskridende ordninger. Idet der er tale om et ikke ukompliceret regelsæt, som i høj grad kræver indgående kendskab til reglerne, før man overhovedet kan konstatere, om man som mellemmand eller relevant skatteyder er indberetningspligtig, vil der være en dybdegående gennemgang af de problemstillinger, man ville kunne støde på, når der skal foretages en vurdering af, om en konkret sag er indberetningspligtig, eller om man er en indberetningspligtig person.

---

7. Jf. LFF 49.2019/2020, almindelige bemærkninger, afsnit 1.1.

Indledningsvist vil der i kapitel 2 være en gennemgang af, hvordan DAC6 er implementeret i dansk ret, herunder den implementeringsstil vi har haft i Danmark, samt hvilke retskilder vi har i Danmark.

Strukturen i bogen er herefter opbygget i fire hovedoverskrifter. Disse fire hovedoverskrifter har et mere materielt indhold, hvorimod sidste kapitel, kapitel 20 om ikrafttræden, er af mere formelt indhold.

Bogen kan derfor inddeles i fire hovedoverskrifter:

- 1) Hvornår er en ordning indberetningspligtig? (kapitel 3-12)
- 2) Hvem er indberetningspligtig? (kapitel 13-15)
- 3) Hvordan indberetningen skal ske? (kapitel 16-18)
- 4) Sanktioner for overtrædelse af forpligtigelserne (kapitel 19).

Den overordnede behandling af, hvornår en konkret sag er indberetningspligtig, behandles i kapitel 3-5, idet navnlig tre betingelser skal være opfyldt. For det *første* skal der være tale om en ordning, hvilket behandles i kapitel 3. For det *andet* skal ordningen være grænseoverskridende, hvilket behandles i kapitel 4. For det *tredje* skal den grænseoverskridende ordning opfylde mindst ét af de 26 kendetegn, hvilket behandles overordnet i kapitel 5. Der er bl.a. en oversigt over de 26 kendetegn i kapitel 5. De enkelte kendetegn er nærmere behandlet i kapitel 8-12, hvor kendetegnene i kategori A behandles i kapitel 8, kendetegnene i kategori B behandles i kapitel 9, kendetegnene i kategori C behandles i kapitel 10, kendetegnene i kategori D behandles i kapitel 11, og kendetegnene i kategori E behandles i kapitel 12.

Udover at ovenstående tre betingelser skal være opfyldt, er der ved anvendelse af flere kendetegn et krav om, at det primære formål, eller et af de vigtigste formål med ordningen, skal være at opnå en skattefordel. Denne *test* af kriteriet om det primære formål kan i praksis give anledning til en del udfordringer. Der vil i kapitel 6 være en gennemgang af, hvornår kriteriet om det primære formål skal være opfyldt og hvornår man kan anse kriteriet om det primære formål for opfyldt.

En anden fælles betingelse for visse af kendetegnene er, at ordningen foretages mellem forbundne foretagender. Denne definition af forbundne foretagender er ny i dansk skatteret. Der vil være en gennemgang af, hvad der forstås ved forbundne foretagender i kapitel 7.

Derefter behandles det i kapitel 13-15, hvem der er indberetningspligtig. I kapitel 13 vil der være en gennemgang af, hvem der skal anses for at være indberetningspligtig mellemmand, og hvornår denne har en indberetningspligt. I kapitel 14 er der en gennemgang af de særlige indberetningsregler, der findes for advokater. Advokater er pålagt en

særlig tavshedspligt i dansk ret, som spiller ind på advokaters indberetningspligt efter DAC6. Det er ikke uvæsentligt som advokat at vide, hvornår man er fritaget for indberetning, og i særdeleshed hvornår man alligevel bliver bundet af en indberetning på trods af tavshedspligten. I kapitel 15 er der en gennemgang af, hvornår en person, f.eks. en borger eller virksomhed anses for at være en indberetningspligtig relevant skatteyder.

I kapitel 16-18 vil det blive behandlet, hvorledes indberetningen skal ske. I kapitel 16 behandles den registreringsforpligtelse, som indberetningspligtige mellemænd mv. har. I kapitel 17 behandles indberetningsfristerne og i kapitel 18 behandles hvilke krav der er til indberetningens indhold.

Som det næstsidste kapitel er der i kapitel 19 en gennemgang af de strafferetlige sanktioner, der følger, såfremt man med forsæt eller grov uagtsomhed ikke opfylder sin indberetningspligt efter DAC6 og bkg. 2019.1634. Både mellemænd, men også den relevante skatteyder, kan pålægges bødestraf, hvis indberetningspligten ikke opfyldes.

Det afsluttende kapitel, kapitel 20, indeholder en gennemgang af ikrafttrædelsesreglerne. DAC6 er implementeret med tilbagevirkende kraft til den 25. juni 2018, ligesom der er en række vigtige overgangsregler i relation til indberetningsfristerne. Det er derfor relevant at være bekendt med disse ikrafttrædelsesregler for at kunne opfylde sin indberetningsforpligtelse efter DAC6.

Kapitel 3

Ordninger

Det, der skal indberettes om i relation til DAC6, er *indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger*. Dette følger af DAC6, artikel 8ab, og bkg. 2019.1634, § 12.

Ved *indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger* forstås enhver grænseoverskridende ordning, som indeholder mindst ét af 26 kendetegn. Der er således overordnet 3 betingelser, som alle skal være opfyldt, for at der skal ske indberetning efter DAC6. Den *første* betingelse er, at der skal være tale om en ordning. Den *anden* betingelse er, at ordningen skal være grænseoverskridende. Den *tredje* betingelse er, at mindst ét af de 26 kendetegn skal være opfyldt.

Formålet med dette kapitel er at behandle, hvad der skal forstås ved begrebet *ordning*. I afsnit 3.1 defineres begrebet *ordning*. Ordninger skal ifølge DAC6 opdeles i skræddersyede og markedsegne ordninger. I afsnit 3.2 behandles derfor, hvad der forstås ved *skræddersyede ordninger*, og derefter behandles i afsnit 3.3, hvad der skal forstås ved *markedsegne ordninger*. Endelig i afsnit 3.4 afgrænses begrebet ordning i relation til konkrete eksempler på ordninger.

3.1 Definition

Det er relevant at få defineret begrebet *ordning*, idet det er afgørende for indberetningspligten i relation til DAC6, at der er tale om en ordning. I dette afsnit behandles, hvad der skal forstås ved begrebet *ordning*.

Begrebet *ordning* er ikke defineret i hverken DAC6, SIL 46 a eller i bkg. 2019.1634. Omkring begrebet *ordning* følger det af både DAC6, artikel 3, nr. 18¹, og bkg. 2019.1634, § 13, stk. 1, at: ”En *ordning* omfatter også

---

1. Jf. DAC1, artikel 3, nr. 18, som affattet ved DAC6, artikel 1, litra b, nr. 18.

en række af ordninger. En ordning kan omfatte flere trin eller dele.” En ordning er derfor ikke begrænset til enkeltstående transaktioner.

Nedenfor i afsnit 3.1.1 behandles begrebet *ordning*, i afsnit 3.1.2 behandles, hvad der skal forstås ved *en række af ordninger* og i afsnit 3.1.3 behandles, hvad der skal forstås ved *flere trin eller dele*.

3.1.1 Begrebet ordning

Begrebet *ordning* er ikke defineret i hverken DAC6 eller bkg. 2019.1634, men er defineret i andre lovgivningsmæssige sammenhænge. Der kan derfor søges fortolkningsbidrag fra andre lovgivningsområder. Begrebet ordning er den danske oversættelse af *arrangement*. Ordning og arrangement skal derfor fortolkes ens.²

I dansk ret er begrebet *arrangement* (en ordning) bl.a. anvendt i LL § 3, som ligeledes hviler på EU-lovgivningen. I forarbejderne til indførelsen af LL § 3³ er det angivet, at begrebet *arrangement* skal fortolkes bredt og omfatter enhver aftale, fælles forståelse, ordning, transaktion eller serie af transaktioner, uanset om man kan støtte ret på dem eller ej. Dette omfatter særligt enhver stiftelse, overdragelse, erhvervelse eller overførsel af indkomst, formue eller rettighed i relation til indkomstska-belsen. Begrebet omfatter endvidere arrangementer vedrørende etablering og kvalifikation.

Et arrangement (en ordning) er ligeledes i bl.a. *EU-Kommissionens henstilling 2012/772 af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning*⁴, pkt. 4.3, defineret som: ”enhver transaktion, plan, handling, operation, aftale, tildeling, forståelse, løfte, tilsagn eller givenhed”.

Videre er *arrangement* (en ordning) defineret i OECD’s modelregler⁵, pkt. 1.4., som: ”En aftale, et system/skema, en plan eller en forståelse, hvad enten den er retligt bindende eller ej, og det omfatter alle de trin og transaktioner, der bringer den i funktion.”

Disse beskrivelser af begrebet *ordning* indikerer, at betegnelsen skal forstås bredt. Fra lovgivers side⁶ er det dog indikeret, at der skal være en vis grad af konkretisering i relation til ordningen, for at der kan være tale om en ordning omfattet af DAC6 og bkg. 2019.1634. Generelle

2. Jf. JV 2020-2, A.B.1.2.9.4.2.

3. Jf. LFF 167.2014/2015, specielle bemærkninger, § 1, stk. 2.

4. Jf. Kommissionens Henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning (2012/772/EU).

5. Jf. OECD’s modelregler af 9. marts 2018, pkt. 1.4. (Model Mandatory Disclosure Rules for CRS Avoidance Arrangements and Opaque Structures).

6. Jf. skatteministerens endelige svar på spørgsmål 3 i LFF 49.2019/2020.

beskrivelser, f.eks. en generel beskrivelse af en skatteordning i en bog/afhandling eller overordnede retningslinjer i et selskabs skattepolitik vil derfor ikke være anset for at udgøre en *ordning*.⁷

Der er tale om en ordning, uanset om ordningen gennemføres eller ej. Der vil ofte være situationer, hvor en rådgiver (en mellemmand) rådgiver om flere alternative scenarier. I disse situationer skal hvert scenarie vurderes individuelt, ligesom mellemmanden kan blive indberetningspligtig for alle alternative scenarier. Indberetningspligten er derfor ikke afhængig af, om ordningen faktisk gennemføres.

Begrebet ordning skal fortolkes bredt og afgrænser ikke i sig selv mange aftaler, transaktioner m.v. fra at blive indberetningspligtige. Som udgangspunkt omfatter en ordning derfor *alt*, medmindre det er ukonkret og generelt. I afsnit 3.4 gives dog få eksempler på tilfælde, som ikke anses for selvstændigt at udgøre en ordning.

3.1.2 En række af ordninger

Det følger af DAC6, artikel 3, nr. 18, og bkg. 2019.1634, § 13, stk. 1, at: ”En *ordning* omfatter også en række af ordninger.” I dette afsnit er formålet at behandle, hvad der skal forstås ved *en række af ordninger*.

Baggrunden for, at det er præciseret, at en ordning også omfatter *en række af ordninger*, er at gøre det klart, at en ordning ikke er begrænset til enkeltstående transaktioner, men at en ordning også kan bestå af flere sammenhængende transaktioner.

Ifølge Skattestyrelsens opfattelse skal denne beskrivelse *en række af ordninger* fortolkes udvidende, idet denne beskrivelse medfører, at en enkeltstående transaktion, som ikke i sig selv udgør en ordning, alligevel kan blive anset for at udgøre (en del af) en ordning, hvis en række af ordninger samlet set udgør en ordning, når ordningerne vurderes som en samlet transaktion.⁸ Modsat er det dog Skattestyrelsens opfattelse, at definitionen ikke medfører, at en række af ordninger altid skal vurderes samlet – tværtimod skal hver enkeltstående ordning behandles selvstændigt, hvis hver ordning i sig selv udgør en ordning.

En aftale m.v., som ikke i sig selv udgør en ordning, kan derfor alligevel udgøre en ordning, hvis aftalen er en del af flere aftaler m.v., som tilsammen udgør en ordning.

7. Jf. LFF 49.2019/2020, afsnit 2.3.1.

8. Jf. JV 2020-2, A.B.1.2.9.4.2.

3.1.3 Flere trin eller dele

Det følger af DAC6, artikel 3, nr. 18, og bkg. 2019.1634, § 13, stk. 1, 2. led, at: ”En ordning kan omfatte flere trin eller dele.” I dette afsnit er formålet at behandle og analysere, hvad der skal forstås ved *flere trin eller dele*.

Det er ikke nærmere beskrevet i hverken DAC6 eller bkg. 2019.1634, hvad der skal forstås ved *flere trin eller dele*. Der skal derfor hentes fortolkningsbidrag fra øvrige lovgivningsområder.

Fra dansk ret kan søges støtte i LL § 3, stk. 1, hvoraf det direkte følger i sidste pkt., at: ”Et arrangement kan omfatte flere trin eller dele.” I forarbejderne til LL § 3, stk. 1, er det angivet, at dette er udtryk for en præcisering af, at et arrangement godt kan bestå i flere sammenhængende transaktioner.⁹

En ordning kan derfor godt udgøre flere sammenhængende transaktioner, f.eks. en stepplan, hvor hvert enkelt step i sig selv er en ordning. Det er dog ikke givet, at hver enkelt ordning (step) i sig selv er indberetningspligtig. Hvis ordningerne derimod vurderes samlet som sammenhængende transaktioner, kan de samlede ordninger f.eks. være indberetningspligtige. Alle trin i stepplanen skal i så fald vurderes samlet.

3.2 Skræddersyet ordning

Er der tale om en ordning i relation til DAC6, skal der tages stilling til, om der er tale om en skræddersyet ordning eller en markedsegnet ordning. I dette afsnit behandles, hvad der forstås ved en skræddersyet ordning.

En skræddersyet ordning er defineret i DAC6, artikel 2, nr. 25¹⁰, som: ”Enhver grænseoverskridende ordning, der ikke er en markedsegnet ordning.” En skræddersyet ordning er derimod ikke selvstændigt defineret i bkg. 2019.1634. Alle ordninger, som ikke er markedsegnete, er derfor skræddersyede. Det behandles i afsnit 3.3, hvad der forstås ved en markedsegnet ordning.

En skræddersyet ordning kan derfor forstås som en individuel ordning, som er konkretiseret og væsentligt tilpasset til de pågældende deltagere i ordningen.

---

9. Jf. LFF 28.2018/2019, de specielle bemærkninger, afsnit 2.3.1.

10. Jf. DAC1, artikel 3, nr. 25, som affattet ved DAC6, artikel 1, litra b, nr. 25.

3.3 Markedseignet ordning

Visse ordninger har karakter af markedsegnede ordninger. Der gælder særlige indberetningsregler m.v. for sådanne markedsegnede ordninger, idet mellemmanden skal indberette sådanne ordninger hver 3. måned.¹¹ Formålet med dette afsnit er at behandle, hvad der forstås ved en markedseignet ordning.

En markedseignet ordning er defineret i DAC6, artikel 3, nr. 24¹², som: ”En grænseoverskridende ordning, som udformes, markedsføres, er klar til gennemførelse eller stilles til rådighed for gennemførelsen uden nødvendigvis at være væsentligt tilpasset”. Definitionen af en markedseignet ordning i bkg. 2019.1634, § 25, er lidt anderledes, nemlig: ”En grænseoverskridende ordning, som udformes, markedsføres, er klar til gennemførelse eller stilles til rådighed for gennemførelse uden behov for væsentlig tilpasning.” Forskellen mellem definitionen i DAC6 og bkg. 2019.1634 er, at DAC6 medtager ordet *nødvendigvis* i relation til det krav, at ordningen skal være *væsentligt tilpasset*. Det vurderes ikke, at denne forskel har en indholdsmæssig betydning.

Ved en direkte ordlydsfortolkning af definitionen af en markedseignet ordning kan det udledes, at en ordning er markedseignet, hvis *enten* ordningen udformes, markedsføres, er klar til gennemførelse *eller* stilles til rådighed for gennemførelse, *og* dette sker *uden behov for væsentlig tilpasning*. Ved en ordlydsfortolkning er der derfor to led, som skal opfyldes. Denne fortolkning kan imidlertid ikke tiltrædes. Det giver for det første ikke mening, at en ordning f.eks. skal udformes uden væsentlig tilpasning, ligesom det ikke giver mening, at en ordning isoleret skal markedsføres uden væsentlig tilpasning. For det andet følger det af LFF 49.2019/2020, at kerneområdet for markedsegnede ordninger er, at der er tale om et færdigt produkt, som markedsføres til en bredere kreds af fysiske eller juridiske personer, og at der som udgangspunkt ikke kræves væsentlig tilpasning i dokumenterne til den enkelte bruger.

Der foreligger derimod en markedseignet ordning, hvis følgende tre betingelser alle er opfyldt:

- 1) Ordningen skal udformes
- 2) Ordningen skal markedsføres, og
- 3) Ordningen skal være klar til gennemførelse eller stilles til rådighed for gennemførelse uden væsentlig tilpasning.

11. Se nærmere om indberetningspligten ved markedsegnede ordninger i kapitel 17.

12. Jf. DAC1, artikel 3, nr. 25, som affattet ved DAC6, artikel 1, litra b, nr. 25.

Den *første* betingelse er, at ordningen skal *udformes*. Heri ligger, at ordningen ikke skal være på begynder-stadiet, men at ordningen derimod skal være gennemtænkt og færdig. Der skal med andre ord være tale om et færdigt produkt.

I både LFF 49.2019/2020 og JV 2020-2, A.B.1.2.9.4.2, er det angivet, at der skal være et færdigt *skatteprodukt*. Der kan dog ikke indfortolkes et krav om, at der skal være tale om et skatteprodukt, når man taler om en markedseget ordning, idet grænseoverskridende ordninger generelt ikke behøver at være skattedrevne. Der skal derfor blot være et færdigt produkt, for at ordningen anses for udformet.

Den *anden* betingelse er, at ordningen skal *markedsføres*. Ordningen markedsføres, når den gennemføres eller stilles til rådighed for gennemførelse for en bredere kreds af fysiske eller juridiske personer. En ordning markedsføres f.eks., når der afholdes kurser, holdes oplæg m.v. om den pågældende ordning.

Den *tredje* betingelse er, at der ved gennemførelsen af ordningen for den relevante skatteyder ikke er behov for væsentlig tilpasning. At ordningen er klar til gennemførelse eller stilles til rådighed for gennemførelse *uden nødvendigvis at være væsentligt tilpasset* betyder, at uvæsentlige tilpasninger i f.eks. de relevante dokumenter, som ikke påvirker beskrivelsen af ordningen i den første indberetning herom, ikke vil kunne hindre, at der er tale om en markedseget ordning. Uvæsentlige tilpasninger kan f.eks. være navne på de fysiske eller juridiske personer, som indgår i ordningen, ligesom det f.eks. kan være oplysning om en kursværdi.

Rådgivervirksomheders almindelige brug af paradigmer kan i visse tilfælde medføre, at rådgiveren ved brug af sådanne paradigmer gennemfører ordninger, uden at der er behov for væsentlig tilpasning, og at ordningerne derfor kan være markedsegnete. Det er dog en konkret vurdering, om der ved brugen af paradigmer sker en *væsentlig tilpasning*.

Skattestyrelsens opfattelse er, at f.eks. paradigmer for dokumenter, som er nødvendige, for at en virksomhed kan etablere en aktielønsordning efter LL § 7 P, vil kunne anses for at være en markedseget ordning, forudsat at de eneste oplysninger, som ændres, er deltagernes navne, vederlagets omfang og evt. betingelser for optjening af vederlaget. Indgår paradigmerne derimod i en væsentlig bearbejdning, f.eks. fordi der skal tages hensyn til særlige forhold for virksomheden eller de ansatte, vil paradigmerne undergives en *væsentlig tilpasning* og derfor ikke være markedsegnete. Der vil ligeledes være tale om en *væsentlig tilpasning*, hvis man i nogle varianter af et paradigme opfylder et af kendetegnene, mens man ikke gør i andre varianter af paradigmet.

Et eksempel på en markedseignet ordning er f.eks. en rådgivningsvirksomhed, som markedsfører sine kompetencer inden for aktielønsordninger, herunder ved varetagelse af kurser, oplæg m.v., og som forklarer indholdet af LL § 7 P. Rådgivningsvirksomheden har udarbejdet nogle paradigmer, som skal udfyldes, når der skal etableres en aktielønsordning. Forudsat at der alene sker ændringer i navne og vederlag i paradigmerne, foreligger en markedseignet ordning, og rådgivningsvirksomheden får en indberetningspligt som mellemmanden i det tilfælde, at den markedsegne ordning både er grænseoverskridende og opfylder et af kendetegnene. Rådgivningsvirksomheden skal da indberette ordningen hver 3. måned. Sker der derimod en *væsentlig tilpasning* af paradigmet, men ordningen fortsat er grænseoverskridende og opfylder et af kendetegnene, skal der ske indberetning efter de sædvanlige regler om en skræddersyet ordning.

Kerneområdet for markedsegne ordninger er, at der er tale om et færdigt produkt, som markedsføres til en bredere kreds af fysiske eller juridiske personer, og at der som udgangspunkt ikke kræves væsentlig tilpasning i dokumenterne til den enkelte bruger.¹³ Derudover skal ordningen være grænseoverskridende og omfattes af et af de 26 kendetegn.

3.4 Afgrænsning af begrebet *ordning*

Begrebet ordning skal fortolkes bredt, jf. afsnit 3.1. Som udgangspunkt er *alt* omfattet af en ordning. Fra lovgivers side er det hensigten, at begrebet skal fortolkes bredt, idet det gør det svære for mellemmand m.v. at rådgive omkring aggressiv skatteplanlægning uden at blive omfattet af indberetningsreglerne. Lovgiver har heller ikke ønsket at opstille en udtømmende liste over, hvad en ordning er, idet en sådan liste vil give anledning til omgåelse.¹⁴

Uanset den brede fortolkning af begrebet ordning, er der aftaler, transaktioner m.v., som ikke er anset for at være *en ordning* i relation til DAC6.

Når det er mellemmandens indberetningspligt, som skal vurderes, skal der overordnet sondres mellem, om mellemmanden rådgiver om noget, der er sket, eller om der rådgives om noget, der skal ske i fremtiden. Rådgivning om noget, der allerede er sket, inden mellemmanden

---

13. Jf. LFF 49.2019/2020, pkt. 2.3.1.

14. Jf. Skatteministerens endelige svar på spørgsmål 3 i LFF 49.2019/2020 og JV 2020-2, A.B.1.2.9.4.2.

kom ind i billedet, udgør ikke *en ordning* for den pågældende mellemmand. Mellemanden vil derfor ikke være indberetningspligtig af en sådan ordning, der er gennemført.

Nedenfor i afsnit 3.4.1-3.4.4 gives nogle eksempler på aftaler, handlinger m.v., som ikke skal anses for at udgøre en ordning i relation til DAC6.

3.4.1 Selvangivelse, revision m.v.

Udarbejdelse af en klients selvangivelse eller revision udgør ikke i sig selv en ordning.¹⁵ En revisor, som udfylder en kundes selvangivelse, hvor der skal selvangives om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, som er gennemført, vil ikke udgøre en ordning i relation til revisoren. Det samme gælder i forhold til en revisor, som udfører en revision for en kunde, hvor revisoren først får kendskab til en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, som er gennemført. Dette vil heller ikke udgøre en ordning i relation til revisoren. Det samme gælder i forhold til øvrige rådgiveres gennemgange af grænseoverskridende ordninger, som er gennemført.

Revisorens undgåelse af indberetningspligten i relation til selvangivelsen, revisionen m.v. forudsætter naturligvis, at revisoren ikke har været bekendt med eller bistået i forbindelse med gennemførelsen af ordningen. Der henvises i det hele til kapitel 13 for nærmere beskrivelse af, hvilke oplysninger og hvilket kendskab revisoren skal have inden gennemførelsen af ordningen, såfremt revisoren anses for en indberetningspligtig mellemmand. Uanset at revisoren havde en indberetningspligt i forbindelse med f.eks. gennemførelsen af den indberetningspligtige ordning, får revisoren ikke en ny indberetningspligt i forbindelse med selvangivelsen eller revisionen. Selvangivelsen eller revisionen i sig selv vil aldrig medføre en indberetningspligt.

Der kan være situationer, hvor det først er i forbindelse med selvangivelsen, at revisoren f.eks. bliver opmærksom på, at der er opnået en skattefordel i forbindelse med gennemførelsen af ordningen. Revisoren bliver ikke indberetningspligtig på dette tidspunkt, da indberetningsreglerne alene rummer det kendskab, som mellemmanden havde på indberetningstidspunktet.

---

15. Jf. JV 2020-2, A.B.1.2.9.5.3.2.

3.4.2 Retssag, skattesager m.v.

Førelse af retssager, skattesager m.v. for en skatteyder, hvor retssagen m.v. f.eks. vedrører en grænseoverskridende ordning, er dette ikke en ordning i relation til mellemmanden, som fører retssagen, da retssagen vedrører noget, som allerede er sket¹⁶. Dette er dog forudsat, at mellemmanden ikke ydede rådgivning omkring den grænseoverskridende ordning, inden den blev gennemført. Mellemmanden må med andre ikke have haft kendskab til ordningen, inden den blev gennemført.

3.4.3 Pengeoverførsel

En ren pengeoverførsel er ikke i sig selv en ordning.¹⁷ En pengeoverførsel kan dog være *en del af* en ordning, hvis den udgør en del af *en række af ordninger* eller er *et trin* i en række af ordninger.

3.4.4 Generel beskrivelse i en bog m.v.

En generel beskrivelse af skatteordninger i en bog eller overordnede retningslinjer i et selskabs skattepolitik udgør ikke en ordning.¹⁸ Der skal derimod være tale om mere konkretiserede beskrivelser m.v., for at der er tale om en ordning.

---

16. Jf. JV 2020-2, A.B.1.2.9.5.3.2.

17. Jf. Høringssvar til Finans Danmark i LFF 49.2019/2020.

18. Jf. Skatteministerens endelige svar på spørgsmål 3 i LFF 2019/2020 og JV 2020-2, A.B.1.2.9.4.2.